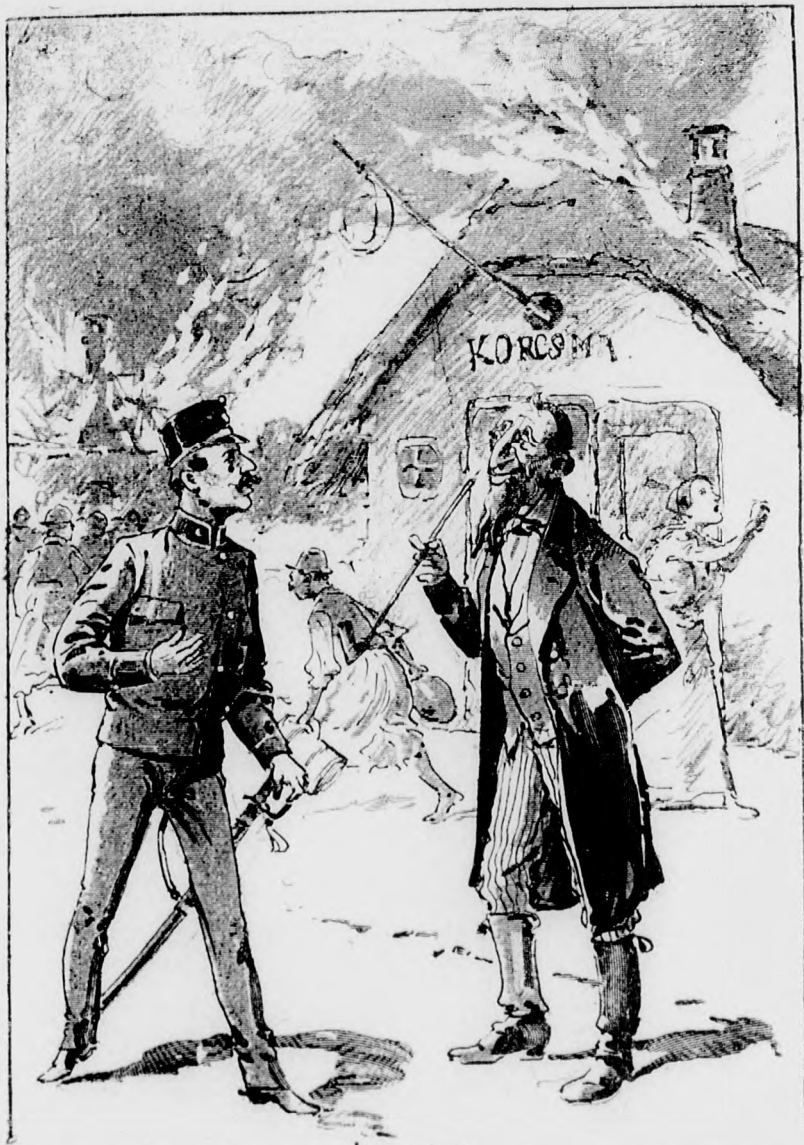

XV. kötet

Budapest, 1900. július 1-én.

26. szám.

Indokolt flegma.

P. városban tűz ütött ki, s mivel nagy szél volt, az égő házról tovább harapódzott a tűz. A veszély nagy volt.

A tűznél egy jelenlevő katonatiszt oda szólt a háza előtt tétlenül álló Mózsira :

— Miért nem megy segíteni az oltásban ?

— Kérem oláson, nem az én házom ég, miért altanám ?

Pár percz mulva a Mózsi házába is bele kapott a tűz és nagy lánggal kezdett égni. A tiszt rá rivall Mózsira :

— No lássa, most a maga háza ég, hát oltsa !

— Ozt se nem kell altanom, — válaszolt Mózsi rendületlen flegmával, — mert az meg oszekorálvo von.

Modern búcsú.

A mit oly régen félve sejték,
Az bekövetkezett :

A szép leányka legutólszor
Fogott velem kezét.

És utóljára nyújtá csókra
Redőtlen homlokát

És elmondotta egyszerűen
A végbúcsú okát :

— Tudom, hogy szive szerelemmel
Csordultig van tele ;
De mégis válni kell minékünk,
Mert üres a zsebe.

Oh bár a zsebe volna telve
S a szive kongana, —
Barátom, higgye el, bizonynyal
Nem búcsúznánk mi ma !

M. J.

Bizáky Tádé úr, a sompataki földesúr, különöz ember hírében állott. Különöz észjárását a környékben mindennütt ismerték, eredeti tréfái pedig, — mihelyt közszájra jutottak, — minden egyes embert kaczagásra ingereltek. Hát iszen kétségkívül okos dolog is ám az életet csak egyik oldaláról tekinteni és irigyelni lehet azt a férfit, a ki zavartalan vigágban tudja idejét tölteni s e mellett a bánattal és szomorúsággal soha sem találkozik.

Ilyen volt Bizáky Tádé egész életfolyása.

Barátai megválasztásában sem járt el máskülönben. A komoly férfiakat határozottan kerülte, míg ellenben a kiben vidám kedélynek csak a szunnyadó szikráját is fölismerte, azt nyomban bebocsátotta szívének kellős közepébe és azután mindenkép azon volt, hogy az illetőt alaposan «kiművelje.»

Ezt az utóbbi kifejezést itt úgy kell érteni, hogy Bizáky a jó anyagból mindig megformálta a maga számára a pezsgő kedélyű czimborát, a kikkel aztán körülvétette magát. Ezek biz nagy számmal voltak, — heteket töltvén mulatozással a földszintes kastély északi termében. Ily alkalmakkor a falu népe rendszeren e szavakkal emlékezett meg róluk: «Együtt vannak a kis bolondok a nagy bolonddal!»

Sőt hogy tovább menjünk hősünk jellemzésében, meg kell említenünk, hogy feleségül is ép magához illő leányt vett el két esztendő előtt, a ki mindenkor sikeresen vett részt a különböző tréfák kieszelésében, szóval a ki víg, csapongó kedélylyel dicsekedhetett, akár egy férfiú, de persze csak a megengedhető határig.

A Bizáky-házaspár czimére egy napon levél érkezett a messze fővárosból. Föladója jól ismert, sőt kedvelt személy volt előttük, a ház egyik első barátja, a tréfáknak ugyancsak hivatott mestere. Péteri, — így hívják ugyanis, — megérkezését jelentette be előre Bizákyék-nak, mivelhogy egy kis szabadságidőre tett szert a hivatalban, melyet friss falusi levegő beszívásával akarna élvezetesebbé tenni. Néhány pajtását — irta — szintén magával hozza, de mindenesetre csak a mulatság fokozása céljából, s így reméli, hogy nem lesz velük alkalmatlan.

Bizákyékat vidéki magányukban már hetek óta kinozta az unalom. Természetes tehát, hogy igen megörültek a hírnök s el is határozták nyomban, hogy Péterit, ha mindjárt egy regiment katonával jön is, itt marasztalják akár őszig. Bizonyosak voltak benne, hogy Péteri új, előttük ismeretlen élecek özönével állit be közéjük, hogy azután legyen min nevetni, a míg együtt lesznek.

Este volt már; a házasfelek kinn ültek a széles verandán, s Bizáky sok érdekes adatot sorolt föl nejének a rég látott Péteri felől. Úgy éjfél tájban végre fölkerekedtek. A férj kezébe vette az égő asztali lámpást s kettőben beballagtak a házba, hogy lepihenjenek. A hálószobában

hirtelen kialudt Bizáky kezében a lámpás s ők a sötétben egy pillanatig tétova állva, . . . gyanus neszt hallottak a közelben. Bizáky nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem egy könyökmozdulattal csendre intvén feleségét, óvatosan oda surrant az ablakhoz és kikémlelt. Az asszony ezalatt szoborrá meredve lapult oda a falhoz, kis kaecójával pedig befogta száját, hogy valamikép ki ne csúszszék egy véletlen segélykiáltás.

Tádé lassan visszahúzódott az ablaktól.

— Anna! — susogta alig hallhatóan az asszony felé, — hárman vannak.

— Kik azok?

— Nem tudom. Álarczot viselnek . . .

Ismét kémlélődött egy kissé, azután megint visszahúzódott.

— Bemásznak a nagy terembe . . .

— Istenem! Mi lesz? Lőjj közéjük!

— Várj csak!

Tádé harmadszor is kidugta orrát a sötétbe, de egy pillanat múlva felvillanyozva ugrott vissza.

— Anna, Anna! én sejtek valamit . . . Olyan ismerős formája van az egyiknek . . . Igen, ő lesz az; semmi kétség. Vivát! Nagyszerű!

Az utóbbi szavakat már hangosan ejtette ki Tádé és örömeiben ugrott egyet a sötét szobában.

— Mi az, ember, mondd hát? — türelmetlenkedett az asszony, a ki a hallottakból még mit sem értett.

— Csitt! Jó tréfa ez, semmi egyéb. Jó tréfával kell is viszonzni!

Bizáky né megkönnyebbülten sóhajtott föl.

— Hála Istennek! De hogyan?

— Péteri van itt, a hunczut Péteri, meg az ő pesti barátai. Már megjöttek.

Többet nem mondott immár Tádé, hanem világot gyújtott és — hogy im érti a tréfát, — minden bevezetés nélkül, nagy robajjal föltárta a szomszéd szoba ajtaját, melyben az álarczos éjféli látogatók már együtt lehettek.

— Erre, erre, tolvaj urak! — kiáltott eztán harsogó jó kedvvel, feleségét meg nyomban kiküldte a cselédség fölzavarására és az asztal megterítésére.

A hívó szó eredménytelen maradt. Valami gyors zörögés hallatszott ugyan belülről, mintha e kiáltásra együvé bujtak volna a különöz vendégek, utána meg nagy némaság a szobában.

— Ejnye, barátaim, elég volt már a tréfából, — szólalt meg ujra Tádé úr, — sikerült no, annyi szent. Hát gyertek.

Ekkorra pedig már ő is benn volt a híres északi teremben és lámpásával kutatni kezdett utánuk. Ott voltak ők mind a hárman az ágy alatt; a kívül fekvő alak már nem volt képes ballábát egészen behúzni.

Tádé kaczagva piszkálta ki őket az ágy alól.

Egyenkint tünedeztek most elő és egyenesedtek ki a házigazda színe előtt, a ki úgy látszik, oda volt az örömtől.

— Eredeti, eredeti! — nevetett a jó ember és csak úgy gyönyörködött vendégeiben. De ezek csodálatosképen még nem akartak fölhagyni szerepeikkel, mert szótlanul, szinte félve állottak egymás mellett és nagyon sikerülten utánozták a szepegést.

— Kegyelem, nagyságos úr! — kezdte rá az egyik.

Tádé ki se jött a nevetésből. Jól van, — gondolta magában, — ha így akarjátok, játszuk végig a tréfát. S egy hirtelen ötlete folytán így ordított feleletül barátaira:

— Kegyelem kell nektek, ti zsványok? Ti czégéres gazemberek, kik éjnek idején belopóztok a tisztességes ember békés hajlékába? Majd adok nektek kegyelmet!

... Odaát ezalatt már sűrögtek a cselédek, megrakták a nagy asztalt minden jóval, a mi ép kikerült a kamrából. Egy legény a boros kancsókat töltögette nagy buzgalommal... A készülődés zaja ingerlően behallatszott.

— Büntetésül, — hangzott kis szünet mulva Tádé ajkáról, — addig fogtok enni, míg pukkadásig nem lesztek, s addig kell innotok az én jó muskotályaimat, míg az eszetek legtávolabbi csücske is fölmondja a szolgálatot... Úgy lesz!

És ezek után tényleg bekövetkezett a furcsa éjféli lakoma, Péteri és két pesti barátja álarcosan — de hogy vették volna le képükről a bársony rongyot! — és erőszakosan elváltoztatott hanggal vettek benne részt és már ezáltal is halálra mulattatták Bizákyékat.

Bizákyné több ízben kijelentette, hogy oly színészi

munkát még nem tapasztalt világéletében, mint ez a mai. Későre járván az idő, férje alig-alig tudta lenyugvárra kényszeríteni.

Mikor aztán a férfiak magukra maradtak, megindult amúgy istenigazában a mulatozás. Ők négyen alaposan hozzá láttak a borital élvezéséhez és pityókos állapotban oly éneklést vittek véghez, hogy szinte rengett bele a ház. Az énekléstől persze hamar kiszáradt a torkuk, azaz hogy kiszáradt volna, ha közben föl nem kapják a nagy kupákat, melyek valami csodálatos edények lehetnek, mivel sehogysem akartak kiürülni.

Mi volt végül ennek a szertelen ivásnak az eredménye? ... Semmi különös, csak az, hogy a bor a küzdelemben mégis erősebbnek bizonyult, mint a négy vitéz, a kik hajnal felé már tehetetlenül heverték a földön, összhangzó hortyogás kíséretében.

★

Jó szerencse, hogy Bizáky Tádé elsőnek ébredt fel s elsőnek józanodott ki a négy közül. A vendégek még aludtak, mialatt ő hideg fürdőt vett, majd meg utána felöltözködött. Mikor ezzel készen volt, még egyszer elolvasta a sürgönyt, melyet felesége már ébredéskor átnyújtott neki, s azután esendőrökért küldött, kikkel a három alvó tolvajt elfogatta.

A sürgöny így szólt:

«Ma délben érkezünk. Küldj kocsit elénk. Csókol: Péteri és barátai.»

... Bizáky maga mulatott legjobban az ő felsülésén, csak az asszony szégyelte magát, hogy féléjszakát töltött együtt a zsványokkal, — és még koczintott is velük.

Maróthi János.

Kerítés.

Csak egy kerítés volt közöttük
A kert alatt, — s mily akadály
Szerelmes szívnek egy kerítés,
Midőn a boldogságra vár!

Csak egy kerítés, mind a ketten
Fölerték s ajkuk összeért,
Ott jöttek össze titkos órán,
Midőn a nap nyugodni tért.

S egymásé lettek nemsokára,
Eltűnt a kerítés hamar;
De a csókok, az ölelések
Nem a régié — hasztalan!

Szeretik egymást véghetetlen,
Szívük most is csak úgy hevül,
A régiből más nem hiányzik,
Az a — kerítés egyedül!

Haan Béla.

Az élet egy kokett dáma,
A remény a cziczomája.
Ezért van sok szeretője,
E nélkül mind futna tőle.

H. B.

★

A babér díszes növény, csak hogy nem terem élvezhető gyümölcsöt.

★

A bünt szép színbe szokták takarni, hogy tetszetős legyen.

A kulisszák közt.

Színházigazgató. Kovács, a második felvonásban egy *Sapphora* van szükségünk, a melyet a háttérben kell fölállítani. Van olyasmi a raktárban?

Kellékes. Szaffó? . . . az nincsen, hanem van itt egy ócska — szofa!

Nehéz idők.

— Határozottan rossz idők járnak manapság. Képzeld csak, a minap egy tiz forintost akartam felváltani s nem leltem egyet se a — zsebemben.

Makaes vendég.

Rendkívül finnyás volt az alispánné s megkövetelte, hogy jelenlétében senki el ne szólja magát, se keményebb kifejezést ne használjon. Figyelmeztetik is erre az új vendéget. Ebéd alatt feszesen ülnek, mikor az új vendég felkiált: «Ej, mi a fészkes fene!» Persze a kényes hölgy elvörösödik, hogy a jelenlétében s az ő asztalánál ilyet mer mondani, a többiek is prüszkölnek.

Ebéd után siet is bocsánatot kérni a vendég, mikor is az urnó úgy tesz, mintha nem hallotta volna a neveletlenséget.

— Hiszen ön valódi úri ember, tehát nem is követhett el neveletlenséget!

— De igen, elkövettem.

— Dehogy, csak ne is okoskodják!

— De igen, azt mondtam, hogy «mi a fészkes fene», — ismétlé másodszer is a vendég makacsul.

Belső szózat.

Vizsgálóbíró. Mikor azt a betörést elkövette, nem érzett valami belső szózatot, mely intette volna?

Vádlott (megsértődve). Nem vagyok hasbeszélő!

Poézis.

Manapság majd minden ifju
Költő akar lenni,
Azt hiszik, a költészettel
Sokra lehet menni.

Nyalábszámra gyártják össze
A költeményeket,
Pedig abból megélni már
Nehezen sem lehet.

Sokkal, sokkal több tövis van,
Mint viruló rózsza,
S dicső költészetünk tere
Csak egyszerű — próza.

Onnan van, hogy a poéták
Hamar unnak bele;
Éhséggel kell küzdeniök
S így — *jóllaknak* vele.

Ráth Gyula.

Helykérdés.

I. szakácsné. De Zsuzsi, miért van neked mindig olyan apró szeretőd?

II. szakácsné. Mert a nagyságám konyhaszekrényébe nem fér el nagyobb.

— Mi-mi-mit pa-pa-parancsol Nagysád?

— Nem értem, hogy alkalmazhatták önt egy könyvkereskedésben, mikor egy hét kell, még egy szót kinyög!

— Az ne-ne-nem ba-ba-baj! Mi cseszesak he-he-heti fü-fü-füzetekben me-me-megjelenő re-re-regényeket ta-ta-tartunk raktáron.

Téli rege.

Kund lovagról szól a jelen ének,
Hadd halljanak róla ifjak, vének,
Borzadjanak és álmukat féltsék —
Rémes mese . . . nem fér hozzá kétség.

Sötét az éj, a hold sápadt fénye
Világít most a rémséges éjbe',
Bevilágít a toronyszobába:
Kund járkál ott, mint a dühös páva.

Hej! mit mondok, nem páva, de tigris,
Avagy talán még annál különb is.
Ökle szorul, arcát ránczba vonja . . .
Ugyan mi is lehet most a gondja?

Fel s alá jár . . . csapkod jobbra-balra,
Arcza sárga — (máskor olajbarna) —
Szemeiből egy-két piczi köny hull,
Tán a dühtől, tán a fájdalomtul.

. . . Sem a dühtől, sem a fájdalomtól,
Ne várjunk mi ilyent Kund lovagtól;
Azért ugrál s a szeme szikrázik,
Mert nincs fája a fűtéshez, — fázik.

M. J.

A csapodár leány,

vagy: a rövidlátó poéta.

Mig a költő deklamál,

Az imádott ozsonál.

Elfogy virsli, sör, kenyér,
A vers véget még sem ér.

Megszűnt végre dallani
S kezd szerelmet vallani.

Csak most veszi észre ám,
Hogy rég odább állt a lány.

Az idők változása.

Vendég. Különös, hogyan változik minden az életben!
Mikor tiz évvel ezelőtt ide jöttem, a borjuszelet vastag
volt, a vendéglős pedig vékony. Most a vendéglős vastag
és a borjuszelet vékony.

Szent.

Holdvilágos, szép nyári estén
Azt mondtam egykor neked:
«Irénkém, úgy tisztellek téged,
A mint csak egy szentet lehet!»
S te aztán, hogy ez érzelmemhez
Méltóan viseljed magad:
Egy szép napon faképnél hagytál,
Mint szent Pál az oláhokat!

Árkosi Ödön.

Jó tanács.

Balog. Miért vagy olyan mérges, Mátrás?

Mátrás. Az ismerőseim megtudták, hogy egy cukorka-
gyárban vagyok alkalmazva s most majdnem valamennyien
potya-cukorkáért ostromolnak!

Balog. Könnyen segíthetsz magadon! Hagyd ott az
állásodat és keress alkalmazást egy keserű-forrás vállala-
latnál!

Anyai okoskodás.

— Fördöztök-e a nyáron?

— Nem. Mama azt tartja, hogy ha minden lány eluta-
zik és csak mi maradunk itthon, akkor több kilátásunk
van — a férjhezmenetelre.

Mikor olyan drága a hús!

Férj. Gondnokság alá szeretném helyezni a feleségemet.

Törvényszéki elnök. Óhaja kellően meg van okolva a kérvényben?

Férj. Igenis, tüzetesen előadtam, hogy nőm csaknem mindennap félkiló húst vásárol!

Fordítva jobb volna.

Drámaíró. Itt hozok önnek, igazgató úr, egy történeti drámát, mely a XVI. században játszik; de még ebben az évadban elő kellene adni!

Színházigazgató (magában). Jobb szeretném, ha a jelen évadban játszana és már a XVI. században előadták volna.

Jövedelmező eljegyzés.

— Hogyan jutottál ehhez a gyönyörű gyémántgyűrűhöz? Hiszen tegnap még az Aranykövi ékszerész kirakatában volt?!
 — Igen, de azóta megkaparintottam magamnak.
 — Te — a gyémántot?
 — Nem, hanem az ékszerészt.

A doktor mondta.

Rendőrtiszt. Szégyelje magát, hogy annyit csavarog!
Csavargó. Hja, kérem, nekem az orvos mozgást és levegőválttatást ajánlott.

Mint a többi.

A. Igaz-e, hogy Viktor párbajt vívott a becsületéért?
 B. Nem. Csak a hirnévért.

Szidod az önzést...

Szidod az önzést,
 Bűnt és szenvedélyt,
 Melyek ontják a
 Könyet és a vért.

S ha bűn nem lenne,
 Nem volna erény,
 A lét: a jó s rossz,
 Az árny és a fény.

A mely oly büszkén
 Tekint most reád,
 Csodálsz, lásd, a
 Remek palotát.

S vedd széjjel: sár lesz,
 Törmelék, salak,
 Ezekből lettek
 A — dicső falak!

Haan Béla.

Udvarlás közben.

Gavallér. Az éjjel kegyed felől álmodtam, szép nagysád.

Kisasszony. Higyje el, nem vagyok rá kíváncsi.

Gavallér. Oh, ha ezt előbb tudom, más valaki felől álmodtam volna.

Hamis könyvek

«Keserű könyvek a szívnek
Drága gyöngyei!...»
A költő így hangoztatja
S irni is meri.

«Tisztelet a kivételnek,»
Én ezt nem hiszem;
Feleségem könyje
A sirba viszen.

Valahányszor a divatlap
Ujat kiderít,
Határ nélkül pazarolja
«Drága gyöngyeit.»

Hogy ezek számára nálam
Nincsen ázsió,
Oka az, hogy könyje csupán —
Imitáció.

Édes kedves feleségem,
Ha ezt tagadod,
Könnyeidért végy új ruhát
És szép kalapot!

Mint poéta: hamis gyöngynek
Én nem hódolok
S habár költőnek ismernek —
Mindig spórolok.

Ráth Gyula.

A furfangos cigány.

Menyő éhes volt a dáde, mi-
kor a jókedvű uraság épen arra
hajt. Hamarosan egy nagy kanál-
lal szedi a tóból a vizet s élvezet-
tel bellebbezi. Megáll az úr s ne-
vetve kérdi:

— Mit csinálsz more?
— Mégmondom égy hátosért!
— Itt a hatos!
— Hát hállévét esek, nágyon
pompás!

— Hát a hal hol van?
— Itt ván benné, dé á hunesut
élsáládt s ném ákár ide jönni.

Az úr jót nevetett; de a dáde
mégis czélját érte, volt kenyérre
pénze.

Barátságkötés módja.

Szabó. Mindaddig ide jövök
háromszor hetenkint, mig ki nem
fizeti a számlát.

Jogász. Barátom, akkor legjobb
kilátásom van, hogy futólagos
ismeretségünk tartós barátsággá
változzék.

Jó tanács.

Fiatal özvegy. Szörnyű fejfájásom van.
Mit tegyek, doktor úr?

Orvos. Férjhez kell menni, — akkor bizo-
nyosan a férjének fog fájni a feje.

Regényfaló.

— Mért olvas mostanában annyi sok re-
gényt a mi barátunk?

— El akarja hitetni önmagával, hogy ő
szintén — regényhős.

Falusi idyll.

Kicsiny kertben szép leány,
Édes méz az ajakán;
Alacsony léczkerítés,
Átugrani nem nehéz.

Átugrottam, átestem,
Rám néz a lány ijedten.
«Mit csinál ott az urfi?» —
«Kútba estem, ki húz ki?»

Pellendi Géza.

Változó divat.

Ilka. Láttad már a legújabb kalapdivatot?
Aranka. Nem. Hát te hol láttad?

Ilka. A mult héten a divatárusomnál.

Aranka. A mult héten? Hiszen akkor már
nem az a divat!

Kétértelm.

Hölgy. Nem megy az idén nyaralni sehova,
doktor úr?

Orvos. Nem, nagysád, — nem engedi az
orvosi gyakorlatom.

Felhívás előfizetésre.

Kérjük olvasóinkat, a kiknek előfizetésük e hó végén lejár, s a humornak mindazon barátjait, a kik lapunk előfizetői közé óhajtanak lépni, az előfizetés összegének mielőbb való beküldésére, nehogy a késedelem a lap gyors szétküldésének útját állja.

AZ ELŐFIZETÉS ÁRA:

juliusától szeptember végeig --- 4 korona
juliusától december végeig --- 8 „

Az előző évfolyamokból is áll még néhány teljes példány rendelkezésünkre, melyet előfizetőink 8—8 koronáért rendelhetnek meg. *Az Urambátyám kiadóhivatala.*

Ingó vagyon.

— Van-e ingója vagy ingatlana annak a szép hölgynek?
— Elhiszem azt; nagyon is ingó... Öt gyermek!

Nevető fejják.

I.

Életem fájának mert lehullt a lombja,
Azír fekszek én itt csendes sírhalomba.
Az halálnak titkát én már megfejtettem,
Hírleti hangosan az fejfa helyettem;
Betűzd ki bús vándor:
Itt nyugszik
Domonkos Nándor.

II.

Meglepetést az halál hoz.
Nem volt kedvem az halálhoz,
Mégis bele kelle menni
E bús sirba megpihenni;
Most itt nyugoszik az jámbor
Kajla Sándor.
Hetvennyóczas kort elére.
Nem is vót csak egy testvére,
Egy apja meg egy anyja vót,
De mán mind a kettő meghótt.
Igy siratik gyermeki:
Sötít sírbul gyűjjük ki!
De ű azt feleli: mán sohase teszem,
Mer én mán odafenn égi mannát eszem.

Budapest, M. M. A kóstoló ízletes s ha tolla mindig ilyen szaporán ereszt, még sokra viheti. — Budapest, H. A kutya-história közlésre vár; társáról egyelőre nem szólhatunk, mert a kézirat első oldalát elfelejtette beküldeni. — Sztipcsész. A furcsa párbaj inkább gyerekes, mint humoros. Az aprajából válogatunk. — Budapest, G. Ö. Az egyik poémában régi ötletet szedett rimbe, a többit besoroztuk. — Erdőd, D. Levélbélyegeket nem gyűjtünk, tehát köszönettel félretettük. Az adomák közt sok régi jó ismerősünkkel találkoztunk. — Budapest, M. J. Rigmus és próza, apraja-nagyja, megfelelő helyét mindegyik megkapja. — Szeged, K. Köszönettel vettük. — Budapest, R. Gy. Jobbára jók. — Budapest, L. M. Mind a kettő kedélyes naivság.

Szt.-Lukácsfürdő

téli és nyári gyógyhely Budapesten. Nagy kénes iszapfürdő, melynek 520 □ méter nagyságu természetes forrás medenczéiben az ásványviz naponként négyszer megújul. Mindennemű gyógy- és üdítő fürdők. Kitűnő szállodák. Vendéglő saját üzemben. Olcsó árak. Prospektust ingyen küld az igazgatóság.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rímekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes címképpel 1 frt 50.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ára diszkötésben 2 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Baróti Lajos.

A Jog, Törvény és Igazság!!!

fénykorában is, tisztelettel kérem a nagyérdemű közönséget, hogy méltóztassék becses rendelményeivel, vagy látogatásával üzletemet felkeresni, mert elvem még mindig jó minőségű árut **olcsó árért** szállítani.

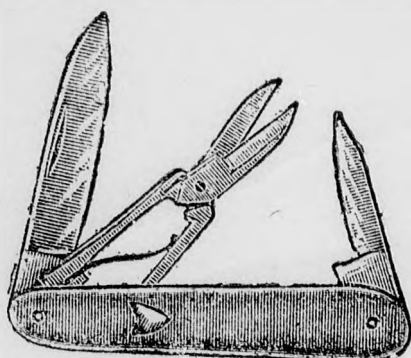
Ezen alant elősorolt árukat vidékre utánvétellel szállítom. Tömeges megrendelést kér

FELDMANN ANTAL verseny-bazára

Budapest, VII. ker., kerepesi-ut 50.

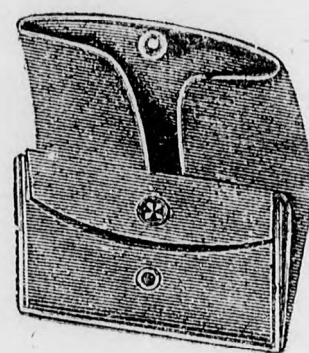
Francia email mellgomb 1 garn. 3 drb 50 kr.

Sollingeni acél zsebkés ollóval drbja 1 frt.

Graziosa esőernyő férfi vagy nő részére tiszta selyemből drbja 2 frt.

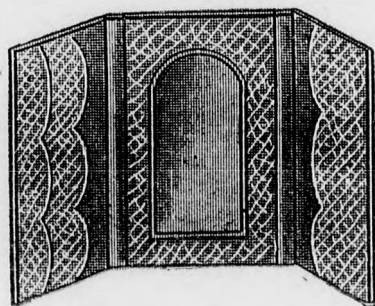
Korona-erszény egy darab bőrből készítve drbja 50 kr.

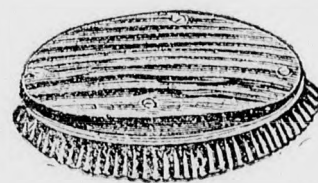
Evőkanál mely soha nem sárgul drbja 15 kr.

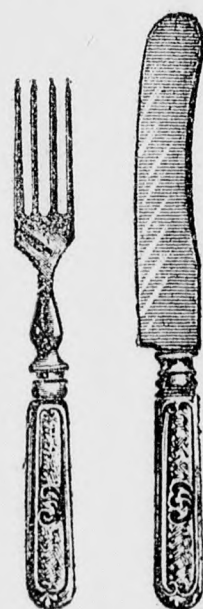
Francia email kezelő-gomb párja 50 kr.

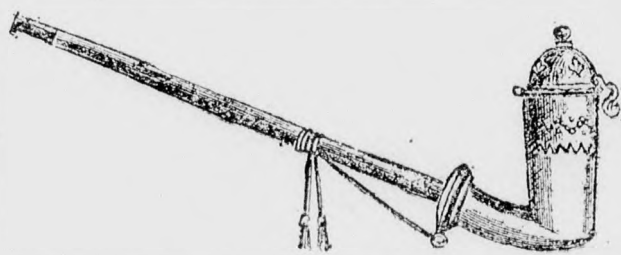
Névjegy tárcza finom bőrből fényképtartóval drbja 85 kr.

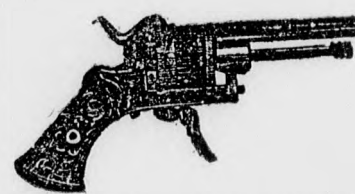
Hajkefe a legjobb minőségű tiszta sörtéből drbja 1 frt.

Női pénztárca a legtartósabb bőrből 50 kr, egész finom minőségben drbja 1 frt.

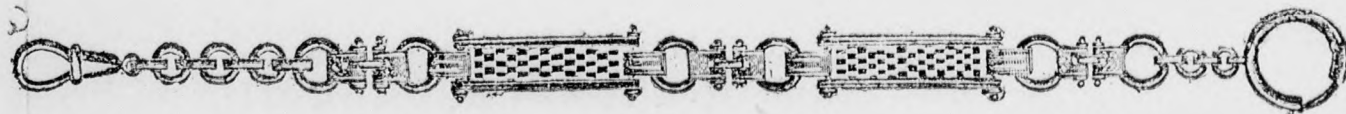

Valódi tajték szivar vagy cigaretta szipka drb 50 kr.

Lüttichi acél revolver a legjobb minőség 7^{m/m} 2.50, 9^{m/m} 3.50, 12^{m/m} 4.50, valódi angol bulldog revolver finoman niclelezve 7^{m/m} 3.50, 9^{m/m} 4.50, 12^{m/m} 5.25.

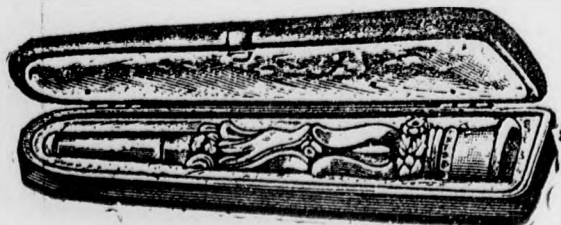
Ujdonság!! a legtartósabb evőeszköz a világon az egész egy darab acélből készítve párja 50 kr.

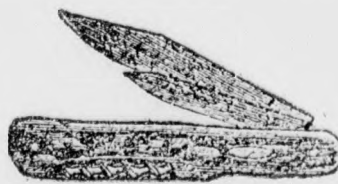
Valódi amerikai double óraláncz finom lecsüngővel drbja 1 frt ugyanaz FF. nickelből szintén 1 frt.

Angol fapipa drbja 50 kr.

Valódi tajték szipka borostyán szopókával bőrtokban drbja 1.50 kr.

Acél zsebkés dugóhuzóval drbja 50 kr.

Sollingeni acél beretva a legfinomabb minőségben drbja 1.50 kr.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapest, VI. Teréz körút 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

Tailleur.

WEISZ J. D.

FÉRFI-SZABÓ.

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. szám.

Mérték szerinti megrendeléseket, remek szabásban, a legolcsóbb árban, gyorsan és pontosan készítek,
ugyszintén

sport öltönyöket.

Dús választék

a legfinomabb és legutolsó divatu angol szövetekben.

Minta-kártyát kívánatra házhoz küldök.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz. vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb árak mellett eszközö-
tetnek.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt 105 frt
1 " " " faragott 150 "
1 " " " angol stylben 170 "
1 " " " oszl. faragott 190 "
1 " " " igen finom, ba-
roque stylben, valódi belga
bleu-márvánnyal 330 "

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint díszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stylben, matt, kredencz, pohár-szekrény, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos dió-fából 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

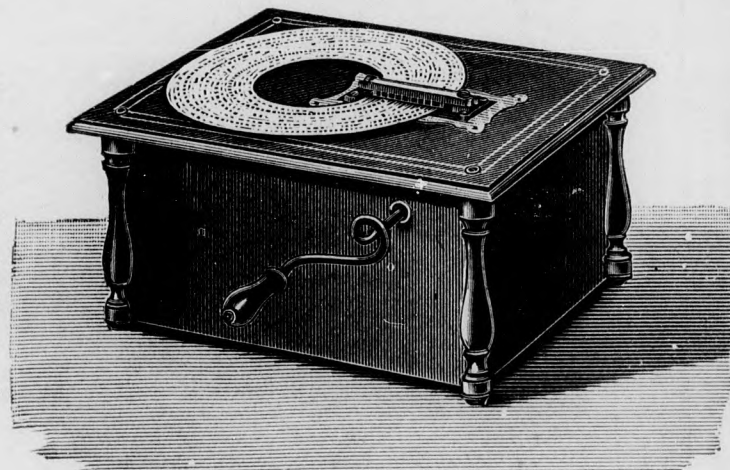
Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

INTONA

családi hangszer.

E közkedvelt hangszerezen el lehet játszani a legszebb és legújabb magyar vagy bárminő más tetszés szerinti nótát, korlátlan számban, minden zeneismeret nélkül.

Ára 20 kor. Nagyobb alakú 24 kor.

A kóták darabja (ércből) 60 fillér.

STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszergyárosok.

Általános hangszerfőraktár Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz-tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalnok, citterák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termék: Kossuth Lajos-utca 22. (Károly-körút sark.)

Zenepalota.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földművelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

Pontos címre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Franklin-Társulat nyomdája, (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.)

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.